

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Eligii Noviomensis Episcopi: Flandrorum Apostoli nuncupati: Ex ea quæ est à beato Audoeno Rothomagensi Præsule eius æquali conscripta. Migravit ex humanis anno Domini 665. Vitaliani Papæ 11. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Ultima trāf-
lario eius.*

*Brachium
& Caput e-
ius Romæ af-
seruantur.*

fiæ rei gestæ monumenta continetur. De per-
ni autem miraculo scaturientis indè liquoris
medici ad curandos morbos, totus penè Chris-
tianus orbis est testis: in omnes enim regio-
nes ex eo fonte fluxere riui. Vnum verò e-
brachium à Gregorio Papa cum adhuc diacono
esset Constantinopoli delatum asserua-
tur Romæ in Ecclesia S. Andree ad cliu-
m Scauri: Caput autem eiusdem ad Aedes sacras
eius germani Romam in vaticanum à Pio Se-
cundo delatum decentissimè asseruatur.

DECEMBER.

*Vide Tom.
8. Annal. C.
Baron.*

VITA S. ELIGII NOVIOMENSIS
Episcopi Flandrorum Apostoli nuncupati: Et
ea quæ est à beato Audoeno Rothomagensi Pra-
sule eius equali conscripta. Migravit ex huma-
nis anno Domini 665. Vitaliani Papa 11. sub
Clotario Clodouei filio, Francorum Rege.

*1. Decem.
Patria &
Parentes
eius.*

SANCIVS Eligius, Lemouice Gal-
liarum vrbe in villa Catalacensi ori-
undus, parentes habuit ingeniosos
cum primis & Christiana religione
eximios: patrem Eucherium, matrem verò Ter-
rigiam. Quæ cū filio grauida esset, vidit nocte
quadam, secundum quietem insigni pulchri-
tudine aquilam, supra stratum suum volitan-
tem, & semel iterumque ac tertio se in clama-
tem. Erat præsagium nascituri filij; quod præ-
clara aliqua, in vita, polleret virtute, quæ cun-
ctis admirationi futura esset. Igitur natus in-
fans, cui pater Eligij nomen imposuit, antè
omnia

*Visto matris
eius.*

omnia magnum sagacis ingenij præbebat specimen: quem tamen parentes non liberalium artium studijs, sed Christiana ritè pietate imbutum mechanico operi admouerunt. Erat in vrbe Lemouica aurifaber, Abbo nomine, qui publicam fiscalis monetæ officinam gerebat; cui eodem artificio instituendus traditus Eligius, breui huius officij vsum plenissimè est assecutus.

Interea post aliquot annorum curricula, relicta patria Franciam adijt; vbi in intimam Regis Clotarij, artis suæ præstantia, peruenit notitiam. Volebat enim Rex eò tempore sellæ sibi auro gemmisque vrbane distinctam fieri; cuius rei gratia Eligio copiosam auri contulit impensam, ne quid ad summam sellæ magnificentiam atque splendorem deesse pateretur. At Eligius admiranda non modò industria opus elaborauit, sed tanta insuper fide auri laminas extendit, vt non vnam sed duas affabre factas Regi exhiberet sellas. Quæ res Regi & summæ admirationi fuit, & Eligium ad eò acceptum reddidit, vt nihil non esset quod Rex illius fidei concreditum vellet.

*Proficitur
in Franciam.*

*Conficit Re-
gi duas sel-
las summa
fide & in-
dustria.*

Interim Eligius opum & honorum cõtemptor eximius, totum se diuinis rebus sedulo mancipabat, Inedia & vigiliarum patiens noctes & dies precibus & lachrymis incubabat, indefinenter sollicitus vt ab omni peccati contagione purus Christi gratiam vberimè mereretur. Erat illi in cubiculo sanctarum reliquiarum magnus thesaurus, quem vnice diligebat; & antè eum totis frequenter noctibus cras reliquias peruigil feruentes Domino præces fundebat: *quia.*
& ecce

*Studia pie-
tatis eius.*

*Supplicat
Deo frequen-
ter antè sa-
cras reli-
quias.*

& ecce nocte quadam cum supplex Dominum deprecatus esset, ut si sibi accepta eius esset penitentia, quoquo modo certam dignaretur dare significationem (dictu mirum) visus illi aditare sanctorum aliquis; qui de somno eum excitans ait: Eligi, exaudita sunt orationes tuæ, indiciaque ecce olim quaesita nunc tibi cocelsa. Mox ille excitatus, cum dubitaret, veraneres, an somnium esset; ilicò admirandum fragrantiaë haufit odorem; guttas quoque suavissimas ex gerulo reliquiarum super caput suum defluentes sensit: quæ fidem fecere, quempiam sanctorum præsentem fuisse.

Nota miraculum.

Sub id verò tēpus mortuo Clotario, Dagobert^o eius fili^o regni suscepit gubernacula, qui Eligium nō minori, quàm pater, & fide & amore complexus est. Erat nomen illius non artificij solum præstantia, sed multò magis sanctitatis opinione celeberrimū: ità ut è longinquis regionibus legati ad regiã confluētes eius inprimis cōspectu & colloquio frui vellēt. Fuit autem ardens in eo benignè faciendi studiū: ità ut nō rarò se suaque omnia oppignoraret, quò debitoribus subveniret, & inopiam multorū subleuaret, vel captiuos redimeret. Si fortè à peregrino aut ignoto domi quaesitus nō inueniretur, statim nō alio in loco quàm apud pauperū cœtum inueniendus erat. Et primò quidē auro gemmisque, ut cæteri, ornatus incedebat, ut ostētationē vitaret; intrinsecus nihilominus aspero indutus cilicio: sed postquã solidiora pietatis iecit fundamenta, quæ humani fauoris turbinem non extimescebant, ilicò cuncta ornāmēta egenis distribuit; vilibusque

Summa eius benignitas in pauperes.

Sub preciosis vestibus gerit cilicium.

deindè vestimentis contectus, & funiculo cinctus pauperū domicilia benefactor lustrabat: & quidquid à Rege, & principibus obrinebat, id protinùs in egentium eleemosynas expendebat. Erat autem Regi adèd charus, vt verbo, quidquid vellet, ab eo impetraret.

Inter cetera autè petijt à Rege villam quãdam in rure Lemouicino, Solemniacum nomine; quam mox in virorum conuertit monasterium; vbi centum & quinquaginta strenuos Christianæ militiæ professores congregauit: reditusque ad vitæ sustentationem necessarios delegauit. Post quæ in vrbe Parisiensi sacrarū virginum condidit domicilium, trecentarum numero puellarum florens; cui Albatissam, Auream nomine, Maurini & Quiriæ filiam præfecit. Quibus actibus sedulò intentum Dominus pro sua misericordia tanta virtute & gratia decorauit, vt laicus adhuc miraculose sanaret modò exiguo vino multos reficeret; alijsque id genus virtutibus fulgeret. Nec minor illius erat in curandis animabus industria; vtpotè qui Christianæ eloquentiæ præstantia florentissimus, & cognitione scripturarū egregiè instructus, populū, quocunq; pergeret, euangelicis monitis viâ salutis præclarè docebat.

Hiscè igitur maximarū virtutum ornamentis inclytus, cunctisq; admirandus, ad Nouiomensis ecclesiæ regimen vocatus fuit: atque ita aurifaber inuitus detonsus, vrbium seu municipiorum custos constituitur; Veromanduensis scilicet; Tornacensis; Nouiomensis & Flandrensis; Gandensis atq; Corturiacensis; idque

Extruit monasteriū Solemniacum.

Itē Parisiæ monasteriū virginum.

Claret miraculis.

Fit Episcopus.

* Curtracensis.

idque vel hoc maximè, quòd eius regionis incolæ magna adhuc ex parte gentilitatis errore detinerentur: quos ille populos cælesti alimonia sedulò pasceñs, omniaque suæ diocesis loca studiosè peragrans, & verbo & exemplo ad pietatem & fidem adducebat. Et quidem Flandrenses atque Andouerpenses; Frisones quoque & Sueui; & barbari quique circa maris littora degentes; quos velut in extremis remotos, nullus adhuc prædicationis vomere exarauerat, principio eum hostili animo & aduersa mente exceperunt. Sed vbi eximia sanctissimi viri virtutes eis innotuerunt, pars maxima trucis ac barbari populi, relictis idolis, gaudens Christo nomen dedit. Et quidem multoties mors, illius ceruicibus impendens, atrocitas quæque ob veritatis assertionem minabatur: quam ille toto desiderio martyrij avidè expetebat, sed nunquam voti compos fieri potuit. Reseruabat enim eum Dominus multoties adhuc salutis necessarium; vtpotè qui postmodum in Nouiomenfi oppido, virginum Christi condidit monasterium; & alia multa, tum per se tum per discipulos construxit: in quibus cælestis disciplina egregiè viger. Corpus S. Quintini martyris, aliaque complura, post multam inuestigationem, inuenit. Postremò autem & post multarum virtutum insignia, post miraculorum coruscationes, inter quæ sunt, & confractæ diuinitus carcerum seræ, & competitorum vincula; post multa quoque & varia ab eo veridicè prædicta, annos iam amplius natus septuaginta in Nouiomenfi oppido beatum Deo spiritum tradidit: præclarissimis &

** Suedi.
Flandrenses,
Andouerpenses &
alios, ad
Christi fidem
conuerit.*

*Feliciter
obit.*

postea ut prius in vita coruscans miraculis.

VITA S. PETRI COGNOMENTO *Vide Tom.*

Chrylogi; Rauennatis Archiepiscopi: Ex ea qua *6 Annal. Co.*
est per Hieronymum Rubicum l. 2. Historiarum *Baron &*
Rauennatum. Obijt anno Christi 449. vel se- *Not. Mar-*
quem, sub Leone Papa, & Valentiniano Imp. *tyr. Rom.*

PETRVS Rauennatum antistes, cum alijs
 virtutibus clarus, tum ea potissimū ra-
 tione Chrysológus dictus est, quod mira-
 sermonis suauitate pollens, aureum ex se ora-
 tionis flumen funderet. Hic ex Foro Cornelij,
 vbi natus fuisse perhibetur, in Archiepiscopū
 Rauennatē, non humano fauore vel industria,
 sed diuina prorsus virtute electus fuit. Cū
 enim defuncto Ioanne Rauennatū Archiepis-
 copo, ciues, vt moris erat, antistitem ab eis ele-
 ctum Romam ad Xistum tertium, Pontificem,
 vna cum Cornelio, Fori Cornelij episcopo,
 confirmandum misissent, ferūt Xysto per quie-
 tem Principem apostolorum & Apollinarem
 apparuisse, mandasseque, vt quem medium si-
 bi adolescentem habebant, Rauennatem Ar-
 chiepiscopum, altero illo à Rauennatibus ad-
 ducto reiecto, crearet. Quapropter cum po-
 stridie Rauennates adessent, Xystus primò re-
 iecit quem elegerant: deindè omnes præstò el-
 se iubens, vt quem Petrus & Apollinaris desi-
 gnauerant, Archiepiscopum faceret, cum no-
 minem ex Rauennatibus illius similem fuisset
 conspicatus, Cornelio episcopo mandat, vt
 suos in medium proferat. Eminebat inter cæ-
 teros, vitæ innocētia ac doctrina Petrus, Cor-
 nelij Diaconus. Hunc cum illius similem Xystus

2. Decem.
 Petrus qua-
 re dictus sit
 Chrysológus.
 Vbi natus.

8 f coguo-